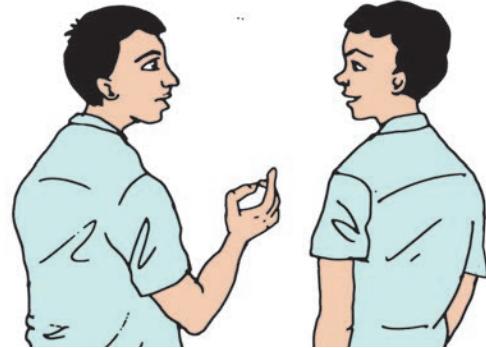

प्रथमः पाठः
वार्तालापः (खण्ड—अ)

1. मित्रस्य परिचयः

- सरोवरः — नमो नमः, भवतः किं नाम अस्ति?
 विभवः — मम नाम विभवः अस्ति।
 सरोवरः — किं भवतः प्रियविषयः?
 विभवः — संस्कृतम् इति मम प्रियविषयः।
 सरोवरः — भवान् कुत्र गच्छति?
 विभवः — अहं जगदलपुरं गच्छामि।
 सरोवरः — कथम्?
 विभवः — बस्तरस्य सौन्दर्यं द्रष्टुं गच्छामि।
 सरोवरः — बस्तरे बहूनि दर्शनीयानि स्थलानि सन्ति। किं दर्शनीयस्थलं द्रष्टुम् इच्छसि?
 विभवः — अहं तीरथगढप्रपातं द्रष्टुम् इच्छामि।

2. कक्षायां छात्राणां सम्भाषणम्

- वशीमः — नदीम! भवतः किं करोति?
 नदीमः — अहं संस्कृतं पठामि।
 वशीमः — श्वः सायंकाले भवान् कुत्र मिलिष्यति?
 नदीमः — श्वः सायंकाले अहं स्वगृहे मिलिष्यामि।
 वशीमः — नदीम! भवान् सत्यं वदति किम्?
 भवान् जशपुरं गमिष्यति, परश्वः आगमिष्यति।
 नदीमः — अहं तु विस्मृतवान्।
 नीरजः — किशन ! अद्य मम गृहम् आगच्छतु। सम्यक् पठिष्यावः।
 किशनः — भवन्तः मम गृहम् आगच्छन्तु। सर्वे मिलित्वा क्रीडिष्यामः।

3. गुरु—शिष्योः संवादः

- गुरुः — भवतः किं नाम अस्ति?
 शिष्यः — महोदय! मम नाम सज्जीवः अस्ति।
 गुरुः — भवान् कुत्रः आगच्छति?
 शिष्यः — अहं रायपुरनगरात् आगच्छामि।
 गुरुः — भवतः पितुः किं नाम अस्ति?
 शिष्यः — महोदय! मम पितुः नाम महेन्द्रः अस्ति।
 गुरुः — त्वं कस्यां कक्षायां पठसि?
 शिष्यः — अहं दशम्यां कक्षायां पठामि।

4. उद्याने वार्तालापः

- रणधीरः — रणवीर! भवान् कुत्र गच्छति?
 रणवीरः — अहम् उद्यानं प्रति गच्छामि।
 रणधीरः — किमर्थम्?
 रणवीरः — भ्रमणार्थम्?
 रणधीरः — प्रातःकाले भ्रमणं मह्यम् अपि रोचते।
 रणवीरः — तर्हि भवान् चलतु।
 रणधीरः — बाढम्! अहमपि चलामि।

5. पर्यावरणस्य रक्षणम्

- पूजा — भो प्रिये! त्वं किं पश्यसि?
 प्रिया — एतान् वृक्षान् पश्यामि।
 पूजा — एतान् वृक्षान् के आरोपितवन्तः?
 प्रिया — अस्माकं पूर्वजाः आरोपितवन्तः।
 पूजा — अस्माकम् अपि कर्तव्यं वर्तते,
 वयम् अपि पादपान् रोपयाम।
 प्रिया — त्वं सत्यं कथयसि।
 पूजा — किं त्वं फलानि खादितुम् इच्छसि?

- प्रिया — आम् ।
 पूजा — तर्हि त्वम् अपि एकम् पादपम् आरोपय ।

6. क्रीडाविषये सम्बाषणम्

- प्रवरः — प्रखर! भवान् कुत्र गच्छति?
 प्रखरः — अहम् उद्यानं प्रति गच्छामि ।
 प्रवरः — किमर्थम्?
 प्रखरः — क्रीडनार्थम् ।
 प्रवरः — प्रातःकाले क्रीडनं मह्यम् अपि रोचते ।
 प्रखरः — तर्हि भवान् मया सह एव चलतु ।
 प्रवरः — नहि, अहं स्व पित्रा सह उपवने गच्छामि ।
 प्रखरः — उचितम्! , श्वः आवां प्रातः क्रीडनाय उद्यानं प्रति गमिष्यावः ।

7. माता—पुत्रयोः सम्बाषणम्

- माता — मोहित! किं करोषि त्वम्?
 पुत्रः — संस्कृतं पठामि मातः ।
 माता — त्वया भोजनं कृतं किम्?
 पुत्रः — आम्
 माता — आपणं गच्छसि किम्?
 पुत्रः — मातः शीघ्रं गच्छामि । किम् आनयानि ततः ।

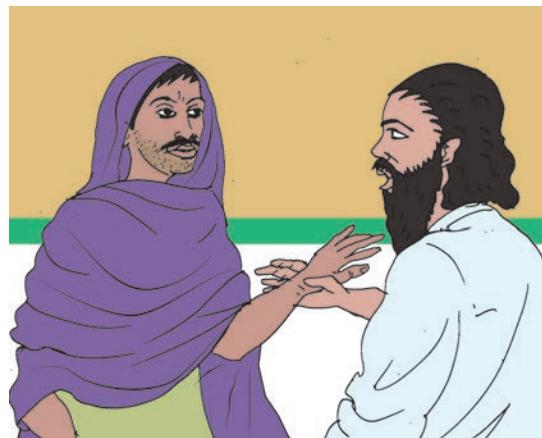
8. नगर— भ्रमणम्

- परागः — भूपेश! त्वं भ्रमणाय कुत्र गमिष्यसि?
 भूपेशः — कोरबानगरं प्रति गमिष्यामि ।
 परागः — कदा गमिष्यसि?
 भूपेशः — ग्रीष्मावकाशे अहं गमिष्यामि ।
 परागः — केन यानेन?
 भूपेशः — रेलयानेन ।

- परागः — कोरबानगरं किमर्थं प्रसिद्धम्?
 भूपेशः — अत्र राष्ट्रिय—तापविद्युतकेन्द्रमस्ति । अतएव प्रसिद्धम् ।

9. वैद्य—रोगी सम्बाषणम्

- वैद्यः — भो मुकुल! त्वं कथम् असि?
 रोगी — अहं कुशली नास्मि ।
 वैद्यः — किम् अभवत्?
 रोगी — ज्वरेण पीडितोऽस्मि ।
 वैद्यः — अहं तु त्वां ज्वरौषधिं दास्यामि ।
 रोगी — धन्यवादः महोदयः ।

10. संस्कृतव्याकरणविषये वार्तालापः

- मणिका — त्वं किं पठसि?
 भारती — अहं संस्कृतं पठामि ।
 मणिका — संस्कृतस्य कः अध्यायः?
 भारती — केवलं व्याकरणम् एव ।
 मणिका — व्याकरणे एव तव रुचिः ।
 भारती — व्याकरणं तु मह्यम् अतीव रोचते ।
 मणिका — व्याकरणं तु भाषायाः आधारभूतं भवति ।
 भारती — त्वं सत्यं कथयसि ।
 मणिका — अधुना अहं चलितुम् इच्छामि ।
 भारती — उपविश । पेयं पीत्वा गच्छ ।
 मणिका — क्षम्यताम् इदानीं गच्छामि ।

शब्दार्थः

भवान्	=	आप
श्वः	=	आने वाला कल
परश्वः	=	आने वाला परसों
विस्मृतः	=	भूल गया
सम्यक्	=	अच्छी तरह से
कुतः	=	कहाँ से?
आम्	=	हाँ
किमर्थम्	=	किसलिए
क्रीडनम्	=	खेलना
तर्हि	=	तो
भ्रमणार्थम्	=	घूमने के लिए
बाढम्	=	अच्छा
आरोपितवन्तः (आ+रुह+णिच+क्तवतु)	=	रोपण किये
रोपयाम् (लोट्लकार उत्तमपुरुष बहुवचन)	=	रोपण करें
यानेन	=	वाहन से (साधन से)
अधुना	=	अभी / अब / इस समय
इदानीम्	=	अब, इस समय

अभ्यासः

1. संस्कृत भाषया उत्तरत –

- (क) विभवः कं प्रपातं द्रष्टुम् इच्छति?
- (ख) रणधीराय किं रोचते?
- (ग) अस्माकं कर्तव्यं किम्?
- (घ) कोरबानगरं किमर्थं प्रसिद्धम्?
- (ङ.) भारत्यै किम् अतीव रोचते?

2. अधोलिखितानां शब्दानां मूलशब्द—विभक्तिवचन—लिङ्गगानि लिखत –

	शब्दरूपम्	मूलशब्दः	लिङ्गम्	विभक्तिः	वचनम्
यथा—	भवतः	भवत्	पुलिङ्गं	षष्ठी	एकम्
1.	बस्तरे	—	—	—	—
2.	कक्षायाम्	—	—	—	—
3.	सर्वे	—	—	—	—
4.	कस्याम्	—	—	—	—
5.	पित्रा	—	—	—	—
6.	यानेन	—	—	—	—

3. अधोलिखितानां पदानां धातुलकारपुरुषवचनानि लिखत—

	पदम्	धातुः	लकारः	पुरुषः	वचनम्
यथा—	गच्छति	गम्	लट्	प्रथमः	एकम्
1.	इच्छामि	—	—	—	—
2.	मिलिष्यति	—	—	—	—
3.	आगच्छतु	—	—	—	—
4.	रोचते	—	—	—	—
5.	आरोपय	—	—	—	—

4. सुमेलनं कुरुत –

1.	बस्तरे	—	(क) क्रीडिष्यामः
2.	सर्वे मिलित्वा	—	(ख) गच्छसि
3.	त्वं कुत्र	—	(ग) तीरथगढप्रपातम्
4.	ज्वरेण	—	(घ) आरोपितवन्तः
5.	एतान् वृक्षान्	—	(ङ) पीडितोऽस्मि

5. रिक्तस्थानानि पूरयत –

1. अहंकक्षायां पठामि ।
2. क्रीडनंअपि रोचते ।
3. त्वम् अपि एकंआरोपय ।
4. अहं त्वाम्दास्यामि ।
5.तु भाषायाः आधारः भवति ।

6. संस्कृतभाषया अनुवादं कुरुत –

1. आपका नाम क्या है?
2. मैं संस्कृत पढ़ता हूँ।
3. वशीम परसों आयेगा।
4. आप मेरे साथ ही चलिए।
5. बैठो, पेयपदार्थ पीकर जाओ।

7. प्रकृतिप्रत्ययौ पृथक् कुरुत –

यथा – द्रुष्टुम् = दृश् + तुमुन्

1. विस्मृतवान् =
2. मिलित्वा =
3. खादितुम् =
4. कृतम् =
5. पठन् =

8. अधोलिखितेषु वाक्येषु अव्ययपदानि चित्वा लिखत-

1. भवान् कुत्र गच्छति ?
2. रामः हयः विद्यालयं गतवान् ।
3. अद्य मम गृहम् आगच्छतु ।
4. राहुलेन सह एव क्रीडतु ।
5. यदा श्रेया क्रीडति तदा सीता पठति ।

संस्कृत गीतम् (खण्ड—ब)

भारतं भारतं भवतु भारतम्

भारतं भारतं । भवतु भारतम् ।
शस्त्रधारकं शास्त्रधारकं
शस्त्रशास्त्रधारकं भवतु भारतम् ।
भारतम् । 1 ।

कर्मनैष्ठिकं धर्मनैष्ठिकं
कर्मधर्मनैष्ठिकम् ।
भारतम् । 2 ।

मुक्तिदायकं भवितदायकं
मुक्तिभवितदायकम् ।
भारतम् । 3 ।

शान्तिदायकं शक्तिदायकं
शान्तिशक्तिदायकम् ।
भारतम् । 4 ।

—000—

